PSALMUL 31

1. [1]O, DOAMNE,-n Tine eu mă-ncred,
să nu fiu de rușine,
mă scapă Tu-n dreptatea Ta
și nu uita de mine,
[2]ascultă-mă și-mi fii mereu
o stâncă-ocrotitoare,
[3]căci Tu ești cetățuia mea
și stânca mea cea tare.

2. Mă vei povățui mereu
pentru-al Tău mare Nume
și-n veci mă vei călăuzi
pe drumul Tău în lume.
[4]O, scoate-mă din lațu-ntins
de-ai mei vrăjmași în cale!
Tu ești Ocrotitorul meu,
cu aripile Tale...

3. [5]În mâna Ta-mi încredințez
eu duhul pe dreptate.
Tu mă vei izbăvi pe veci,
Stăpâne-adevărate!
[6]Urăsc pe cei ce se lipesc
de idolii din lume
și-n DOMNUL eu mă-ncred
mereu,
în marele Său Nume.

4. [7]O, fă-mă să mă-nveselesc
de marea Ta-ndurare,
căci știi neliniștea ce-o am
și vina mea cea mare.
[8]Tu la vrăjmași n-o să mă
dai,
ci da-mi-vei largă cale;
[9]ai milă, Doamne, când Te
chem,
căci sunt în greu și-n jale.

5. Mi-s sufletul și trupu-ntreg
topite de-ntristare,
[10]mi se sfârșește viața-n plấnś
și anii-n suspinare,
puterile mi s-au sleit
din caŭza vinei mele,
a’ mele oase putrezesc
de chinurile grele.

6. [11]De-ocară-ajuns-am la vrăjmași
și pentru prieteni, groază,
toți fug de mine câți ajung
pe uliți să mă vază.
[12]Uitat de inimi, stau ca mort,
ca vasul ce se sfarmă,
[13]pe mulți i-aud vorbind de rău,
văd spaime-n jur și larmă.

7. când contra mea se sfătuiesc
cu toții împreună,
când uneltesc în contra mea
vi-a-ța să-mi răpună.
14Dar eu în Tine cred și zic
că Tu ești DOMNUL tare
15și soarta mea e-n mâna Ta:
mă scapă de-a’ lor gheare!

8. [16]Fă să lumine Fața Ta
de-a pururi peste mine
și scapă-mă; [17]când eu Te chem,
nu mă lăsa-n rușine,
ci să rămână rușinați
cei răi și fără minte,
să se pogoare muți și reci,
ca morții în morminte.

9. [18]Fă s-amuțească gura cea nedreaptă și vicleană,
care vorbește cu dispreț
pe cel fără prihană!
[19]O, cât de bun ești Tu cu-acei
ce-n veci se tem de Tine,
ce bunătate-arăți la cei
ce-ncrederea-și vor ține!

10. [20]Tu-i vei scuti la Fața Ta
de cel ce-i prigonește
și-i vei ascunde-n cortul Tău
de cel ce-i clevetește.
[21]Slăvit să fie DOMNU-n veci,
căci marea-I bunătate
mi-a arătat-o minunat:
sunt parcă-ntr-o cetate.

11. [22]Eu în nechibzuință-am zis:
„Sunt izgonit de Tine!”
dar Tu-auzit-ai ruga mea
și strigătu-n suspine.
[23]Iubiți-L dar pe DOMNUL toți
pe câți El vă iubește,
căci El păzește pe cei buni,
pe mândri-i pedepsește.

12. /: [24]Fiți tari, vă-
mbărbătați și fiți
cu inima-ntărită
toți cei ce-n Dumnezeu v-ați
pus
nădejdea neclintită! :/